

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Juris Canonici A. R.P. Paulo Laymanno Societatis Jesu Theologo SS.
Canonum In Alma, Catholica, Et Episcopali Universitate Dilingana
Professore Qvondam Ordinario, Prælectionibus Academicis Illustrati

Laymann, Paul

Dilingæ, 1673

Capitvlvm LXV. Sua.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62587](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62587)

Sua.

PARAPHRASIS.

Inter R. Tutorem filiorum quondam B. defuncti ex vna parte, & F. pro seipso, & P. tutorem quondam filij B. ex altera parte, lis super pecunie summa agebatur coram Iudice Tuscanensi, is sententiam tulit pro Tutore R. à qua pars altera bis appellauit, sed vtrâque vice prior sententia per Iudices à Papa delegatos confirmata fuit, postea pars cõdemnata tertio appellans alios Iudices à Sede Apostolica petiuit, Ea re ita cognita Honorius III. Cardinalem dedit auditorem, qui coram partibus interlocutus est, non potuisse secundum iura tertiã vice appellari. huius sententiam Papa approbans supradictis appellantibus prohibuit, ne causam tertiã appellationis ulterius prosequantur.

SUMMARIUM.

1. Tutor pro pupillo agens censetur ipse iudicium suscipere, unde sententia pro ipso vel contra ipsum fertur.
2. Ab eadem sententia ab eodem ter appellari nequit.
3. Sententia lata de nullitate appellationis, vel desertione illius causa est interlocutoria, habet tamen vim definitiuam.

Notand. I. Si Tutor pro pupillo agat, ipsemet iudicium suscipere censetur, ideoque sententia pro ipso tutore & aduersus ipsum profertur. Veruntamen si pupillus infantiam excessit, potest tutor eum sistere, vt ipsemet iudicium suscipiat, presente & autoritatem præstante tutore. Ita tamen vt tutor & non pupillus de calumnia iuret; quod si verò adultus sit, seu qui ætatem pupillarem excessit, ætate minor, qui aliquid debeat, tum actor conuenire quidem potest adultum, atque libellum contra ipsum concipere, sed Curator, si ipsum adultum exhibere nolit seu consensum contendendi dante, ipsemet iudicium suscipere potest ac de-

bet. Caterum si adultus minor absens sit, omnino contra Curatorem agi debet. Ita habetur in *l. i. admissor. Tutor. sumet. gl. verb. vt ipse liem.*

Not. II. Si quis in eadem causa bis appellauit tertio, appellare non potest. *l. vii. C. ne liceat in eadem causa ter appellare.*

Not. III. Sententia, quã pronuntiat appellacionem fuisse irritam, aut causam appellacionis fuisse desertam, non censetur esse definitiua, cum non sit de meritis cause: est itaque interlocutoria habens tamen vim definitiuam, quia ipsam causam appellacionis finit & perimit, seu peremptam decernit. Ita *Abb. hic n. 3.*

CAPITVLVM LXVI.

Dilecti.

PARAPHRASIS.

Inter Priorem & Conuentum de lacurubeo ex vna parte & E. militem ex altera parte lis erat, quam Ordinarius Magistro A. delegauit, ab hoc delegato Iudice miles appellauit ad Archiepiscopum Bituricensem, sed Prior excepit, quod omisso medio Episcopo ad Archiepiscopum non appellari, consequenter nec Officialis eius causam cognoscere potuerit. Cum autem exceptionem hanc Officialis admittente nollet; Prior appellauit ad Pontificem. Eapropter Honor. III. sententias, quæ post appellacionem late sunt, irritas esse decernit.

SUMMARIUM.

1. Appellationem ad Archiepiscopum Officialis eius seu Vicarius generalis recipere & cognoscere potest.
2. Resoluitur questio, an Episcopo delegante causam alicui, à delegato appellari possit ad Vicarium eius, item si delegatus recusatur, Vicarius de causa recusationis cognoscere possit.
3. Appellatio fieri debet gradatim ad proximam superiorem eius à quo appellatur.
4. Ad Pontificem tamen omisso medio appellari potest, & ad Metropolitanum, omisso medio Episcopo, si consuetudo prescripta id permittat.

Not.